Ukraine dated August 28, 2013 № 735-r. The authors offer an approximate content of the new instructions, which should contain the following sections: 1) the procedure for the establishment and operation of advisory bodies; 2) organization of activities and powers of subdivisions and territorial bodies of the National Police of Ukraine to reduce illegal supply of drugs; 3) organization of activities and powers of subdivisions and territorial bodies of the National Police of Ukraine to reduce the illegal demand for drugs; 4) organization of activities and powers of subdivisions and territorial bodies of the National Police of Ukraine to reduce harm from non-medical drug use; 5) cooperation of subdivisions and territorial bodies of the National Police of Ukraine with public and non-governmental organizations in counteracting drug trafficking; 6) participation of subdivisions and territorial bodies of the National Police of Ukraine in the implementation of the continuity of substitution maintenance therapy.

Keywords: drugs, counteraction to drug trafficking, National Police, units for counteraction to drug crime, normative-legal regulation.

DOI: 10.33766/2524-0323.95.183-191

УДК [342.51:930.25](477)

Хромов А. В., кандидат історичних наук, Голова Державної архівної служби України (м. Київ, Україна)

e-mail: hromov1985@ukr.net

ORCID iD : <https://orcid.org/0000-0002-9546-7089>

МЕТОДОЛОГІЯ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ДЕРЖАВНИХ АРХІВІВ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах динамічного розвитку науково-технічного прогресу, високих темпів інформатизації та комп'ютеризації суспільства, проблеми методології дослідження адміністративно-правового статусу державних архівів набувають особливої актуальності, оскільки така методологія забезпечує правильне застосування понять і категорій у пізнанні, відображає специфіку процесу пізнання, орієнтує суб'єкта пізнання на те, які сторони досліджуваного необхідно вивчати, яким чином слід застосувати в пізнанні теоретико-понятійний апарат тощо. У статті зазначено, що зміст методів формується не довільно, а визначається шляхом практичної взаємодії дослідника з об'єктом дослідження у поєднанні з використанням об'єктивних знань про об'єкт дослідження. Розглянуто ті методи, які, на думку автора, слід використовувати в ході наукового дослідження адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні.

Ключові слова: метод, методологія, дослідження, адміністративно-правовий статус, державні архіви, інформатизація, цифровізація суспільства.

Постановка проблеми. У сучасних умовах архівна справа та діловодство зазнають значних змін. Державні центральні, обласні та галузеві архіви занадто переобтяжені завданнями через інформатизацію та цифровізацію суспільства. На зріла нагальна потреба здійснення архівної реформи та реорганізації архівної системи України, яка стала наслідком зміни адміністративно-територіального уст-

рою і реформи децентралізації та викликана загальною, україн незадовільною ситуацією, що склалася всередині самої системи. На слуху необхідність перегляду основного архівного закону, що передбачає перегляд статусу державних архівів в Україні. У такому випадку питання розгляду методології та методів дослідження адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні є актуальним та вимагає негайного дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням розвитку методології архівної науки упродовж багатьох років присвячувались праці як українських (Г. В. Боряка, В. І. Веретенникова, Л. А. Дубровіної, В. А. Романовського), так і зарубіжних учених (Р. Ботье, А. Бреннеке, Л. Дюранті, Х. Дженкінсона, М. Дюшена, Т. Іствуда, Г. Ендерса, Е. Казанови, Т. Кука, Ш. Ланглуа, Е. Лодоліні, І. Мацеліні, Дж. Мікетті, С. Мюллера, С. Навроцького, І. Перотена, Л. Редстоуна, Ф. Стіра, Х. Тейлора, Й. Фейта, Р. Фруїна, Т. Шеленберга та ін.). Однак доцільно зазначити про відсутність однозначних поглядів про методологічний інструментарій досліджень конкретних правових явищ, питання методологічного інструментарію, окремих методів дослідження були прерогативою теорії філософії права й загальної теорії права (зокрема вивчалися С. С. Алексєєвим, Д. А. Керімовим, М. В. Костицьким, М. І. Козюброю, П. М. Рабіновичем та іншими вченими).

Формулювання цілей. Метою статті є здійснення теоретико-правового аналізу питань, що стосуються методології та окремих методів дослідження адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні.

Виклад основного матеріалу. Перш ніж розглянути питання методології дослідження категорії «адміністративно-правовий статус державних архівів в Україні», слід розкрити поняття «статус», «правовий статус», «адміністративно-правовий статус» (що зроблено автором у науковій публікації «Адміністративно-правовий статус державних архівів в Україні як суб'єктів реалізації державної політики у сфері архівної справи та діловодства»), а також доцільно проаналізувати інтерпретації понять «метод» і «методологія», розглянути ті методи, за допомогою яких можна найповніше дослідити адміністративно-правовий статус державних архівів в Україні. К. С. Бельський висловлює з цього приводу наступну думку: «для того щоб категорії почали працювати, їм потрібно надати визначення, тобто вказати їх суттєві риси» [1, с. 42].

Термін «метод» (від грецького слова «methodas») означає шлях до чогось, шлях пізнання (або дослідження), учення, теорія. У найбільш загальному, філософському значенні метод означає засіб пізнання як певну сукупність або систему прийомів й операцій з метою мисленого відтворення предмета, що вивчається. Також метод визначають як сукупність прийомів або операцій практичного або теоретичного освоєння дійсності, що підпорядковані вирішенню конкретної задачі [2, с. 162, 164; 3, с. 443-444; 4]. Метод – спосіб теоретичного дослідження або практичного здійснення чого-небудь [5, с. 282.], спосіб дослідження, який визначає підхід до об'єктів, що вивчаються, шлях наукового пізнання й встановлення істини [6; 4, с. 71], спосіб організації практичного й теоретичного освоєння дійсності, зумовлений закономірностями розвитку об'єкта [7, с. 205]. Ще одна цікава думка авторів, що метод – це спосіб досягнення поставленої мети, та об'єднує суб'єктивні й

об'єктивні аспекти пізнання. Метод є об'єктивним, оскільки дозволяє відобразити дійсність та її взаємозв'язки, а отже, є програмою побудови і практичного застосування теорії. Одночасно з цим, метод – суб'єктивний, оскільки є знаряддям думки дослідника та включає його суб'єктивні особливості [8, с. 37].

Термін «методологія (від лат. *logos* – наука, знання, метод- шлях, напрямок пізнання) означає вчення про методи пізнання [9], або вчення про науковий метод пізнання [5, с. 282], й перетворення світу, його філософська, теоретична основа [10]; сукупність методів, що застосовуються в окремих науках [5, с. 282]. Також методологія визначається як вчення про структуру, логічну організацію, методи та засоби діяльності [2, с. 162, 164; 3, с. 443-444]. В Академічному тлумачному словнику української мови методологія трактується ще як сукупність прийомів дослідження, що застосовуються в будь-якій науці відповідно до специфіки об'єкта її пізнання [10].

У науковій літературі серед багатьох інтерпретацій поняття «методологія» найбільш розповсюдженим є тлумачення, що методологія – це філософське вчення про методи пізнання та практику, або перетворення дійсності. Методологія покликана виконати дві основні функції: 1) отримання нового знання та подання його у вигляді понять, критеріїв, законів, теорій, гіпотез; 2) організація використання нових знань у практичній діяльності. Сенс методології – це внутрішня організація процесу пізнання, практичного перетворення об'єктивної реальності та забезпечення програм діяльності раціональною побудовою [9].

У деяких наукових твердженнях йдеться про те, що поняття «методологія» та поняття «метод» є ідентичними, однак більшість науковців розмежовують вказані поняття, оскільки вважається, що окремо взятий метод є частиною певного наукового дослідження. Від того, чи правильно науковець осмислив мету та підібрав необхідні методи дослідження, залежить кінцевий результат його науково-дослідної роботи, праця над якою є творчим процесом, де заздалегідь не існує визначених методів пізнання. При тому доцільно зазначити, що зміст методів формується не довільно, а визначається через практичну взаємодію дослідника з об'єктом дослідження в сукупності з використанням об'єктивних знань про об'єкт дослідження. Такі знання зафіксовані в теоріях, тому використання їх наповнює метод ідеями, принципами, підходами [9].

Існує безліч класифікацій наукового дослідження. Одні дослідники вважають, що методи досліджень бувають: загальні, що діють у всіх галузях науки і на всіх етапах дослідження; загальнонаукові, тобто придатні для всіх наук; часткові – для певних наук; спеціальні – для однієї специфічної науки. Такий поділ методів завжди умовний, оскільки в міру розвитку пізнання науковий метод може переходити з однієї категорії в іншу [8, с. 37]. Інші науковці поділяють методи наукового пізнання на три основні групи, у залежності від того, у вузькій чи більш широкій науковій сфері їх можна застосовувати, а саме: загальнофілософські, загальнонаукові та конкретнонаукові методи. Загальнофілософські методи передбачають сукупність загальних принципів, що регулюють пізнавальну і практичну діяльність у цілому; загальнонаукові методи – прийоми і операції, за допомогою яких вирішуються окремі загальнопізнавальні завдання; а конкретнонаукові методи – при-

йоми й операції, за допомогою яких вирішуються специфічні завдання конкретної науки [9]. Існує наступна класифікація методів наукового пізнання: загальнонаукові, конкретнонаукові та спеціальні [11, с. 80].

Загальнонаукові методи – це система принципів, прийомів, що мають загальний, універсальний характер, є абстрактними, суворо не регламентовані, не піддаються формалізації та математизації; використовуються в усіх чи майже в усіх науках з урахуванням особливостей конкретних об'єктів дослідження [8, с. 37-38]. Загальнонаукові методи поділяються на [8, с. 38]: а) методи емпіричного дослідження; б) методи, що використовуються як на емпіричному, так і на теоретичному рівні дослідження; в) методи теоретичного дослідження. До основних загальнонаукових методів, які використовуються на теоретичному рівні дослідження, можуть бути віднесені такі методи: аналізу та синтезу, індукції і дедукції, сходження від абстрактного до конкретного, ідеалізації та формалізації, аксіоматичний метод, системний підхід [12, с. 42].

Застосування теоретичних методів дослідження передбачає використання гіпотези, індукції, дедукції, тлумачення, пояснення зібраних даних, класифікації, побудову понять, висновків, концепцій, прогнозів, метод формалізації, аксіоматичний та формально-аксіоматичний метод, метод сходження від абстрактного до конкретного.

Конкретно-наукові методи використовуються в окремих науках чи в генетично пов'язаних або об'єднаних спільністю об'єктів дослідження групах. Як відомо, спеціально-наукові методи застосовуються для дослідження предмета якоїсь однієї науки [11, с. 82].

Зупинимось на тих методах, які, на думку автора, слід використовувати в ході наукового дослідження адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні. Теоретико-методологічною основою дослідження є сучасні загальнонаукові та спеціально юридичні методи та прийоми наукового пізнання.

За допомогою історично-правового та діалектичного методів здійснюється історико-правовий огляд становлення та розвитку архівної справи на теренах України, розглядається її сучасний стан, досліджується поповнення фондів державних архівів історичними артефактами, визначаються шляхи подальшого розвитку архівної справи та діловодства, що надає можливість визначити роль і місце державних архівів у системі органів виконавчої влади, з'ясувати їх компетенцію та повноваження. За допомогою методів наукових абстракцій і логіко-семантичного здійснюється поглиблення понятійного апарату та визначається сутність понять «архівний інформаційний ресурс», «Національні архівні інформаційні ресурси» «унікальний документ» [13, с. 249-263], «архівна система», «система архівних установ», «мережа архівних установ» [14, с. 113-120], «державні архіви» та «архівні установи» тощо. Методи класифікації та групування, а також системно-функціональний та системно-структурний метод використовуються для визначення системи і структури державних архівів, повноважень, завдань, функцій державних архівів, форм та методів їх діяльності, а також для з'ясування правових механізмів купівлі державою архівних документів системі архівного законодавства України [15, с. 30-35]. За допомогою структурно-логічного, компаративного, статистичного

і порівняльно-правового методів окреслюються основні напрями удосконалення адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні. Формально-юридичний метод надає змогу провести аналіз чинних законодавчих та інших нормативно-правових актів, що стосуються архівної справи, зокрема комплектування, зберігання та доступу до державних архівів, а також збереження та поповнення (повернення) культурної спадщини України.

При дослідженні адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні доцільно використовувати такі конкретно-наукові методи, як збір правової інформації, методи опрацювання отриманої інформації, статистичні методи, метод узагальнюючих показників тощо.

Варто зазначити, що правовою основою дослідження адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні є конституційні норми, нормативно-правові акти Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Президента України, Міністерства юстиції, законодавство зарубіжних країн тощо. Так, відповідно до ст. 8 Конституції, в Україні основним принципом здійснення законотворчості є принцип верховенства права. Згідно з частинами 1, 2 статті 24 Основного закону України, громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом; не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками. У ст. 55 Конституції вказується, що права і свободи людини і громадянина захищаються судом, і кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. У частині 2 статті 34 законодавець передбачив право кожного усно, письмово або в інший спосіб вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію. Наведені та інші конституційні положення, на думку автора, повинні розглядатися як вихідні методологічні засади дослідження адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні та в процесі реалізації державної політики у сфері архівної справи та діловодства. Важливим є використання у науковому дослідженні положення законодавства зарубіжних країн, досвід яких щодо адміністративно-правового статусу державних архівів може бути використано в Україні.

Науково-теоретичне підґрунтя для виконання дослідження становлять наукові праці в галузі загальної теорії держави і права, адміністративного, фінансового, господарського права, інших галузевих правових наук, архівознавства, у тому числі зарубіжних учених.

Інформаційною та емпіричною базою дослідження служить узагальнення результатів практичної діяльності Державної архівної служби, державних архівів України, галузевих архівних установ, Департаменту страхового фонду документації Державної архівної служби України тощо. Вагомим доробком у науковому дослідженні є особистий досвід роботи науковця в структурі Державної архівної служби України та галузевих архівних установах.

Висновок. Сучасній юридичній науці притаманна наявність не окремо взятого підходу, принципу, методу при дослідженні адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні, а наявність їх системи. Лише плюралізм наукових методологічних підходів дає змогу здійснити всебічне дослідження адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні.

Науково-теоретичний аналіз дає змогу зробити висновок про можливість і необхідність обґрунтування та розробки теорії адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні. Використання положень зазначеної теорії дозволить вдосконалити такі механізми: збереження та поповнення (повернення) архівної культурної спадщини українського народу; віднесення документів Національного архівного фонду до унікальних, забезпечення їх обліку та зберігання; доступу до архівних інформаційних ресурсів, ретроспективної інформації. Крім того, вирішиться питання щодо створення галузевої вертикалі з єдиними підходами, практиками, цінниками в системі державних архівів, ряд інших нагальних питань, які виникли в архівній галузі, що матиме позитивний вплив на політико-правову, економічну, соціальну та інші сфери життєдіяльності суспільства нашої держави на національному й навіть міжнародному рівні.

Використані джерела:

1. Савченко Л. А. Фінансово-контрольне право: становлення та розвиток: монографія. Київ : Юрінком Інтер, 2017. 400 с.
2. Большая советская энциклопедия : в 30 т. / гл. ред. А. М. Прохоров. 3-е изд. Москва : Сов. энциклопедия, 1974. Т. 16. С. 162, 164.
3. Украинская советская энциклопедия. Київ, 1981. Т. 6. С. 443-444.
4. Попова Л. М. Адміністративно-правові засади контролю в сфері підприємницької діяльності : монографія. Харків : Майдан, 2018. 536 с.
5. Ожегов С. И. Словарь русского языка: Ок. 57000 слов / Под ред. чл.-корр. АН СССР Н. Ю. Шведовой. 2-е изд., стереотип. Москв а: Рус. яз., 1988. 750 с.
6. Гуцаленко Л. В., Коцупатрий М. М., Марчук У. О. Внутрішньогосподарський контроль: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2014. 496 с. URL: http://pidruchniki.com/1258042661789/ekonomika/metod_vnutrishnogospodarskogo_kontrol_yu#20.
7. Гончаренко С. Український педагогічний словник. Київ : Либідь, 1997. 374 с.
8. Важинський С. Е., Щербак Т. І. Методика та організація наукових досліджень : навч. посіб. Суми : СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с.
9. Методологія та методи наукового дослідження в соціальній роботі. URL : https://lib.chmnu.edu.ua/pdf/posib_nuku/327/7.pdf. (дата звернення: 25.08.2021).
10. Академічний тлумачний словник української мови в 11 томах. Том 4, 1973. С. 692. URL : <http://sum.in.ua/s/metodologhija>. (дата звернення: 25.08.2021).
11. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Київ : Кондор, 2006. 206 с.
12. Горбунова В. В. Експериментальна психологія в схемах і таблицях: Навчальний посібник. Київ : «ВД «Професіонал», 2007. 208 с.
13. Левченко Л. Л., Попова Л. М., Хромов А. В. Національні архівні інформаційні ресурси: правові засади реформування архівної справи. *Вісник ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка*.

2021. Вип. 1 (93). С. 249-263. URL : <https://journal.lduvs.lg.ua/index.php/journal/article/view/1319/1196>.

14. Левченко Л. Л., Хромов А. В. Реформування архівної системи України: минуле і майбутнє (архівознавчий, історичний та правовий аспекти) / Л. Л. Левченко, А. В. Хромов. *Архівістика: теорія, методика, практика* : матер. Другої міжн. наук.-практ. конф-ції. Кам'янець-Подільський : Друкарня Рута, 2021. С. 113-120.

15. Хромов А. В. Правове регулювання поповнення державних архівних колекцій через мережу Інтернет: практика та проблеми застосування. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Юридичні науки*. № 9, 2021. С. 30-35.

References:

1. Savchenko, L. A. (2017) *Finansovo-kontrolne pravo: stanovlennia ta rozvytok: monohrafiia*. Kyiv: Yurinkom Inter. [in Ukrainian].
2. Bol'shaja sovetskaja jenciklopedija (Vol. 1-30; Vol. 16) A. M. Prohorov (Ed.). 3-e izd. Moskva : Sov. jenciklopedija, 162, 164. [in Russian].
3. Ukrainskaja sovetskaja jenciklopedija (1981) Kyiv, vol. 6, 443-444. [in Ukrainian].
4. Popova, L. M. (2018) *Administrativno-pravovi zasady kontroliu v sferi pidpryiemnytskoi diialnosti : monohrafiia*. Kharkiv: Maidan. [in Ukrainian].
5. Ozhegov, S. I. (1988) *Slovar' russkogo jazyka: Ok. 57000 slov* / N. Ju. Shvedova (Ed.). 2-e izd., stereotip. Moskva : Rus. jaz. [in Russian].
6. Hutsalenko, L. V., Kotsupatryi, M. M., Marchuk, U. O. (2014) *Vnutrishnohospodarskyi kontrol : navchalnyi posibnyk*. Kyiv: Tsentru uchbovoi literatury. URL : http://pidruchniki.com/1258042661789/ekonomika/metod_vnutrishnogospodarskogo_kontrolyu#20. [in Ukrainian].
7. Honcharenko, S. (1997) *Ukrainskyi pedahohichnyi slovnyk*. Kyiv: Lybid. [in Ukrainian].
8. Vazhynskyi, S. E., Shcherbak, T. I. (2016) *Metodyka ta orhanizatsiia naukovykh doslidzhen : Navch. posib*. Sumy: SumDPU imeni A. S. Makarenka. [in Ukrainian].
9. *Metodolohiia ta metody naukovooho doslidzhennia v sotsialnii roboti*. N. d. N. p. URL: <https://lib.chmnu.edu.ua/pdf/posibnuku/327/7.pdf>. [in Ukrainian].
10. *Akademichnyi tлумachnyi slovnyk ukraïnskoi movy (1973)* (Vol. 1-11; Vol. 4), 692. URL : <http://sum.in.ua/s/metodologhija>. [in Ukrainian].
11. Krushelnytska, O. V. (2006) *Metodolohiia ta orhanizatsiia naukovykh doslidzhen : navchalnyi posibnyk*. Kyiv: Kondor. [in Ukrainian].
12. Horbunova, V. V. (2007) *Eksperymentalna psykholohiia v skhemakh i tablytsiakh : navchalnyi posibnyk*. Kyiv : «VD «Profesional». [in Ukrainian].
13. Levchenko, L. L., Popova, L. M., Khromov, A. V. (2021) *Natsionalni arkhivni informatsini resursy: pravovi zasady reformuvannia arkhivnoi spravy. Visnyk LDUVS im. E. Didorenka – Bulletin of LDUVS named after E. Didorenko issue 1(93)*, 249-263. URL : <https://journal.lduvs.lg.ua/index.php/journal/article/view/1319/1196>. [in Ukrainian].
14. Levchenko, L. L., Khromov, A. V. (2021) *Reformuvannia arkhivnoi systemy Ukrainy: mynule i maibutnie (arkhivo znachyvi, istorychnyi ta pravovyi aspekty) / L. L. Levchenko, A. V. Khromov. Arkhivistyka: teoriia, metodyka, praktyka: mater. Druhoi mizhn. nauk.-prakt. konf-tsii - Archival science: theory, methods, practice: mater. The second international scientific-practical conf-tion*. Kam'ianets'-Podil'skyi: Drukarnia Ruta, 113-120. [in Ukrainian].
15. Khromov, A. V. (2021) *Pravove rehuliuвання popovnennia derzhavnykh arkhivnykh kolektsii cherez merezhu Internet: praktyka ta problemy zastosuvannia. Visnyk Lvivskoho torhovelno-ekonomichnoho universytetu. Yurydychni nauky - Bulletin of Lviv University of Trade and*

Economics. Legal sciences, 9, 30-35. URL : <http://journals-lute.lviv.ua/index.php/visnyk-law/article/view/929/880>. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редколегії 26.08.2021

Хромов А. В., кандидат исторических наук, Глава Государственной архивной службы Украины (г. Киев, Украина)

МЕТОДОЛОГИЯ И МЕТОДЫ ИССЛЕДОВАНИЯ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСА ГОСУДАРСТВЕННЫХ АРХИВОВ В УКРАИНЕ

В современных условиях динамичного развития научно-технического прогресса, высоких темпов информатизации и компьютеризации общества, проблемы методологии исследования административно-правового статуса государственных архивов приобретают особую актуальность, поскольку такая методология обеспечивает правильное применение понятий и категорий в познании, отражает специфику процесса познания, ориентирует субъекта познания на то, какие стороны исследуемого необходимо изучать, каким образом следует применить в познании теоретико-понятийный аппарат и тому подобное. В статье указано, что содержание методов формируется не произвольно, а определяется путем практического взаимодействия исследователя с объектом исследования в сочетании с использованием объективных знаний об объекте исследования. Рассмотрены те методы, которые, по мнению автора, следует использовать в ходе научного исследования административно-правового статуса государственных архивов в Украине.

Ключевые слова: метод, методология, исследования, административно-правовой статус, государственные архивы, информатизация, цифровизация общества.

Khromov A., *Candidate of Historical Sciences, Head of the State Archival Service of Ukraine (Kyiv, Ukraine)*

METHODOLOGY AND RESEARCH METHODS OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF STATE ARCHIVES IN UKRAINE

Modern dynamic development of scientific and technological progress is characterized by high rates of information dissemination and growth of means of communication due to the availability of new technologies, and in general informatization and computerization of society. This directly affects the functioning, storage and reproduction of state archives in Ukraine and the emergence of problems in the methodology of studying the administrative and legal status of national state archives in modern conditions. This is especially relevant because the research methodology ensures the correct application of concepts and categories in cognition, reflects the specifics of the process of cognition, orients the subject of cognition on how it should be conducted, what procedures should be performed and in what sequence, how to apply in cognition theoretical and conceptual apparatus, etc.

The article states that the content of methods is not formed arbitrarily, but is determined through the practical interaction of the researcher with the object of study in conjunction with the use of objective knowledge about the object of study. The methods that, in the author's

opinion, should be used in the course of scientific research of the administrative and legal status of state archives in Ukraine are considered.

The author of the article notes that modern legal science is characterized by the presence not of a single approach, principle, method in the study of the administrative and legal status of state archives in Ukraine, but the presence of their system. Only the pluralism of scientific methodological approaches makes it possible to carry out a comprehensive study of the administrative and legal status of state archives in Ukraine.

Keywords: method, methodology, research, administrative and legal status, state archives, informatization, digitalization of society.